

sende med et Jernbanetog og eiheller skrevne Documenter; thi der forsendes ikke — idetmindste har det hidtil været Tilfældet paa flere Steder — Post med ethvert Jernbanetog. Der gaaer f. Ex. paa de Jernbaner i Sjælland, som Regjeringen eier, og som drives for Statens egen Regning, To og 3 Gange daglig til hver Side; men man kan ikke med hvert Tog sende Breve gjennem Postvæsenet. Derved berøves der Befolkningen den Nytte, den skulde have af den hurtige og hyppigere Forsendelse, som Jernbanerne skulde medføre; det forhindres man fra, ved at det er forbeholdt Postvæsenets Eneret, saa at man ikke kan sende slige Sager med de Banetog, hvormed der ikke følger Post. Jeg haaber, at det maa komme til, at man kan sende Post med ethvert Jernbanetog; men det er ikke Tilfældet endnu, og derfor troer jeg, at Opmærksomheden maa henledes paa, at saadanne Forsendelser ikke burde være indbragne under Eneretten. Derhos maa jeg fremhæve, at det har været mig meget paafaldende, at man ved dette Lovforslag har søgt at fastsætte en større Myndighed for Administrationen, end de tidligere Postlove egentlig hjemle. Jeg erkjender fuldkommen, at Postvæsenet bestaaer af saamange Enkeltheder, at alle Bestemmelserne derom ikke kunne optages i en egentlig Lov, og at de ville trænge til saa mange og saa hyppige Forandringer, saa i den ene og saa i den anden Henseende, at det ikke er ønskeligt, at saadanne Forandringer skulle skee gjennem Lov; men derfor troer jeg dog, at der er forskellige Bestemmelser, som det kunde have været ønskeligt at see noget mere bestemt indtrykke i Loven, og at man navnlig ikke burde forlade den ældre Lovs Bestemmelser i saa Henseende og lade det henfalde til administrativ Afgjørelse. Det Punkt, jeg navnlig sigter til, er den Bestemmelse, der findes i de ældre Postlove, at Affendelsen af en indleveret Forsendelse skal skee med den første Post, der afgaaer til Forsendelsesstedet, hvortil der her blot er sagt i Almindelighed, at den skal skee paa den Maade, som findes hensigtsmæssigt i Forhold til Postforsendelsens Omfang og Betydning. Egelædes troer jeg, at der i den ældre Postlov er en Bestemmelse om, at

det er tilladt at sende et vist Beløb Mønt i Brevconvolut, uden at der fordres den særegne Indpakningsmaade, som ellers fordres for Vengebreve. Det skulde nu overlades til Postvæsenet, hvorledes Indpakningsmaaden skal være for alle Beløb. Der er endnu et Punkt, jeg maa omtale. Jeg gaaer meget nødig ind paa den i saa Henseende foreslaaede Bestemmelse, nemlig Bestemmelsen om, at Portoen for ikke frigjorte Breve skal forhøies fra 6 til 8 Sk. Jeg kan godt erkjende Betydningen af de Grunde, der fra Postvæsenets Standpunkt tale for, at saa mange af Forsendelserne og Brevene som muligt ere frigjorte med Frimærker, men naar de Vedkommende ville underkaste sig det Besvær, at Brevet skal koste 6 Sk., istedetfor, at det ellers kunde forsendes for 4 Sk., saa tror jeg dog, at der er Sikkerhed nok hos Postvæsenet for, at man ikke uden særlig Grund vil indlade at frigjøre sine Breve, og navnlig er en Porto af 8 Sk. for høi, naar man erindrer, at Postvæsenet er berettiget til at forlange af Affendere, at de skulle efterbetale et af Adressaten ikke modtaget Brev. Der er flere Forhold, hvor det virkelig ikke er af ringe Betydning, at kunne affende Breve, som ikke ere frigjorte, og navnlig er der mange Tilfælde, hvor der ikke uden stort Besvær kan faaes Godtgjørelse for de anvendte Frimærker, skjøndt Udgiften til dem virkelig maa paahvile Modtageren. I alle saadanne Tilfælde kan det være af Bigtighed for Affenderen, at Brevet sendes ufrankeret, men naar saa Adressaten nægter at modtage det, maa Affenderen, skjøndt han har kunnet føle sig opfordret til at affende Brevet, betale 8 Sk. Da man nu i Lovforslaget er gaaet til at nedsætte Tarten for visse ikke frigjorte Breve til 4 Sk., forekommer det mig, at man ogsaa for saadanne Retourbreve kunde indskrænke Betalingen til 4 Sk., forsaavidt Postvæsenet vil gjøre sin Ret gjældende til i saadanne Tilfælde at kræve Porto af Affenderen. Jeg indrømmer, at det er en Lempelse i de bestaaende Forhold, at det er overladt til Postvæsenet at afgjøre, om det vil kræve Betaling for saadanne ikke modtagne og tilbagesendte Breve af Affenderen; men paa den anden Side kan jeg ikke egentlig sige, at den Bestemmelse til-